

Sygn. akt I C 968/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 marca 2013 r.

Sąd Rejonowy w Bolesławcu I Wydział Cywilny

w składzie :

Przewodniczący : SSR Ilona Kata

Protokolant : Maciej Skrzypczyński

po rozpoznaniu w dniu 5 marca 2013 r. w Bolesławcu

sprawy z powództwa (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. przeciwko N. L.

o zapłatę

powództwo oddała.

Sygn. akt I C 968/12

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. w trybie elektronicznego postępowania upominawczego wniosła w dniu 25 lipca 2012 r. do Sądu Rejonowego w Lublinie powództwo przeciwko N. L., domagając się zasądzenia na swoją rzecz kwoty 7449,68 złotych wraz z odsetkami ustawowymi: od kwoty 2744,38 zł- za okres od dnia 26 lipca 2012 r. do dnia zapłaty, od kwoty 4289,13 zł – za okres od dnia 27 października 2011 r. do dnia zapłaty i od kwoty 416,17 zł – za okres od 26 lipca 2012 r. do dnia zapłaty. Nadto powódka wniosła o zasądzenie kosztów procesu wraz z kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powódka podniosła, że na podstawie umowy cesji wierzytelności z dnia 26 października 2011 r. przejęła od (...) Bank S.A. prawa do wierzytelności wobec N. L. z tytułu niespłaconego przez niego kredytu. Wskazała, że pozwany do dnia złożenia pozwu nie uregulował swojego zadłużenia wynikającego z dokumentów finansowych: nr (...) z dnia 10 sierpnia 2006 r. (odsetki karne w kwocie 2744,38 zł), nr (...) z dnia 10 sierpnia 2006 r. (odsetki w kwocie 416,17 zł) – płatność tych kwot została określona na dzień 25 lipca 2012 r.; ponadto z dokumentu nr (...) z dnia 10 sierpnia 2006 r. (kapitał w kwocie 4289,13 zł – płatność do dnia 26 października 2011 r. Powódka podała, że dochodzone kwoty wynikają z częściowego wykazu wierzytelności dołączonego do umowy cesji. (k.2-4).

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 06 września 2012r. Sąd Rejonowy Lublin - Zachód w Lublinie zobowiązał pozwanego N. L. do zapłaty dochodzonego roszczenia zgodnie z pozwem oraz zasądził od niego na rzecz strony powodowej koszty procesu. (k.5)

Pozwany N. L. złożył skuteczny sprzeciw od tego nakazu zapłaty; ze sprzeciwu tego wynika twierdzenie, iż roszczenie strony powodowej jest przedawnione (k. 7).

Postanowieniem z dnia 16 października 2012 r. Sad Rejonowy Lublin- Zachód w Lublinie stwierdził utratę mocy nakazu zapłaty w całości i przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Bolesławcu (k. 12).

Pismem z dnia 14 stycznia 2013 r. strona powodowa podtrzymała powództwo i przedłożyła dokumenty w postaci: umowy przelewu wierzytelności z dnia 26 października 2011 r., częściowego wykazu wierzytelności, zawiadomienia o cesji wierzytelności, kopii umowy kredytu z dnia 10 sierpnia 2006 r., wyciągu z rejestru funduszy inwestycyjnych i pełnomocnictwa (k.14-16).

Pismem procesowym z dnia 10 lutego 2013 r. pozwany N. L. ponownie podniósł zarzut przedawnienia roszczenia strony powodowej. Stwierdził, że bank postawił kredyt w stan wymagalności w 2008 r., a roszczenia takie przedawniają się z upływem trzech lat od dnia wymagalności (k.35).

Na rozprawie w dniu 05 marca 2013 r. pozwany N. L. wniósł o oddalenie powództwa (k. 37).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 10 sierpnia 2006 r. N. L. zawarł z (...) Bankiem S.A. umowę kredytu na kwotę 5000 zł; koszt całkowity kredytu wynosił zaś 6300,79 zł; pożyczoną kwotę miał spłacić w 35 miesięcznych ratach.

/dowód: umowa kredytu – k. 26-29; zeznania pozwanego N. L. – k. 37/

Na początku kwietnia 2007 r. N. L. stracił pracę i zaprzestał spłacania kredytu. Pod koniec 2007 r. otrzymał on od (...) Banku S.A. wypowiedzenie umowy, w którym kredytodawca wzywał go do zapłaty całości należności.

/dowód: zeznania pozwanego N. L. – k. 37/

Na podstawie umowy z dnia 26 października 2011r. (...) Bank S.A. dokonał cesji wierzytelności przysługującej mu wobec N. L. na rzecz P.R.E.S.C.O. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W..

Kwota wierzytelności wymieniona w wykazie to 7449,68 zł. Składają się na nią:

- odsetki karne w kwocie 2744,38 zł – wynikające z dokumentu nr (...), wydanego w dniu 10 sierpnia 2006 r.; datę płatności określono na 25 lipca 2012 r.,

- kapitał w kwocie 4289,13 zł – wynikający z dokumentu nr (...), wydanego w dniu 10 sierpnia 2006 r.; datę płatności określono na 26 października 2011 r.,

- odsetki karne w kwocie 416, 17 zł – wynikające z dokumentu nr (...), wydanego w dniu 10 sierpnia 2006 r.; datę płatności określono na 25 lipca 2012 r.

/dowód: umowa przelewu wierzytelności – k. 17 verte-18; częściowy wykaz wierzytelności k. 23/

Pismem z dnia 04 stycznia 2012 r. P.R.E.S.C.O. (...) S.A. zawiadomiło N. L., że zakupiło wierzytelność w kwocie 7449,68 zł, która przysługiwała (...) Bankowi S.A. wobec dłużnika.

/dowód: cesja wierzytelności – k. 23 verte)

Sąd zważył, co następuje:

Rozważając w pierwszej kolejności legitymację strony powodowej do dochodzenia roszczenia należało mieć na uwadze przepis art. 509 k.c., zgodnie z którym wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią, chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania; wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki. W niniejszej sprawie powódka wykazała, że istotnie wstąpiła w prawa pierwotnego wierzyciela pozwanego (...) Bank S.A.

Wskazać jednak należy, że podstawę rozstrzygnięcia Sądu stanowi zawsze całokształt przedstawionego przez strony materiału dowodowego. Jest to konsekwencja przepisu art. 6 k.c., według którego ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne oraz z art. 232 k.p.c., który wskazuje, że to strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Ocena przedłożonych dowodów pozostawiona jest przy tym swobodzie Sądu – Sąd dokonuje bowiem oceny według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału (art. 233 § 1 k.p.c.).

Bezspornym w niniejszej sprawie była okoliczność, iż N. L. z (...) Bankiem S.A. wiązała umowa kredytu.

W związku z tym, iż pozwany podniósł zarzut przedawnienia, Sąd obowiązany był dokonać oceny zasadności tego zarzutu.

Stosownie do art. 118 k.c. jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata. Bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne (art. 120 § 1 zd. 1 k.c.).

Dla zastosowania trzyletniego terminu przedawnienia ustawodawca nie wymaga, aby stosunek prawny, z którego roszczenie wynika, był obustronnie gospodarczy. Dlatego termin upływu przedawnienia roszczenia banku z tytułu niespłaconego kredytu przeciwko osobie nie będącej przedsiębiorcą wynosi trzy lata.

Zarzut przedawnienia zgłoszony przez pozwanego okazał się zasadny, a w konsekwencji powództwo podlegało oddaleniu.

Należy zwrócić uwagę, że strona powodowa nie udowodniła swoich twierdzeń dotyczących daty wymagalności jej roszczenia. W pozwie złożonym do Sądu Rejonowego Lublin- Zachód w Lublinie wskazywała ona bowiem jako dowody w sprawie dokumenty nr (...), (...) i (...) – wszystkie datowane na dzień 10 sierpnia 2006 r., natomiast uzupełniając braki formalne pozwu na wezwanie tutejszego Sądu nie przedłożyła ona wymienionych dokumentów, tak więc Sąd nie miał możliwości ich zweryfikowania. Aby wykazać datę wymagalności zobowiązania pozwanego, strona powodowa przedstawiła jedynie dokument w postaci częściowego wykazu wierzytelności do umowy o przelew wierzytelności z dnia 26 października 2011 r. To z tego dokumentu miały wynikać daty wymagalności poszczególnych części zaległości pozwanego wobec banku. Jednak zauważyć trzeba poważną niekonsekwencję w treści tego dokumentu; jako daty dokumentów, stanowiących dowód istnienia zakupionej wierzytelności, wskazano datę 10 sierpnia 2006 r., czyli datę zawarcia umowy kredytu. Trudno zaś przyjąć, że dokumenty dotyczące wezwań o odsetki karne i zapłatę kapitału w kwocie 4289, 13 zł miały być sporządzone w tym samym dniu, co umowa kredytu na kwotę 5000 zł. Ponadto zaś daty płatności poszczególnych części zobowiązania określone są w taki sposób, że przypadają na 26 października 2011 r. (dzień zawarcia umowy o przelew wierzytelności) i na 25 lipca 2012 r. (dzień wniesienia pozwu do Sądu w Lublinie) – czyli obie daty po zawarciu umowy o przelew wierzytelności. Wynika z tego, że są to daty wymagalności wskazane przez powódkę dla potrzeb określenia dat początkowych żądania o odsetki, a nie przez jej poprzednika prawnego (...) Bank S.A. – na podstawie postanowień umowy o kredyt. Zgodnie z przepisem art. 509 § 2 k.c., wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki. Zatem strona powodowa miałaby ewentualnie prawo żądać od pozwanego odsetek od zaległej należności przysługujących za okres, kiedy pozwany pozostawał w zwłoce w stosunku do pierwotnego wierzyciela – kredytodawcy – oczywiście wówczas, gdyby roszczenia te nie były przedawnione, albo gdyby pozwany nie skorzystał z podniesienia zarzutu przedawnienia roszczenia. Roszczenie o odsetki zostało natomiast sformułowane od daty tożsamej z datą zawarcia umowy o przelew wierzytelności oraz częściowo od daty wniesienia pozwu – i strona powodowa ma do tego niezaprzeczone prawo. Jednak nie skutkuje to automatycznym przyjęciem przez Sąd, że daty wymagalności poszczególnych części roszczenia to daty wskazane przez powódkę w częściowym wykazie wierzytelności.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania pozwanego, z których wynikało, kiedy zaprzestał spłacania kredytu, co doprowadziło do wypowiedzenia mu przez bank umowy kredytu. Z zeznań tych wynikało, że wymagalność należności

Banku wobec pozwanego przypadła na koniec roku 2007, uznać więc należało, że wierzytelność w niniejszej sprawie uległa przedawnieniu najpóźniej 31 grudnia 2010r.

Na marginesie dodać należy, że umowa cesji wierzytelności, jaka była zawarta pomiędzy bankiem a stroną powodową w niniejszej sprawie, nie przerwała przecież biegu przedawnienia.

Zgodnie z art. 117 § 2 k.c. po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia. W niniejszej sprawie pozwany N. L. w sprzeciwie od nakazu zapłaty, w kolejno złożonym piśmie i następnie na rozprawie w dniu 05 marca 2013r. podniósł zarzut przedawnienia, który okazał się zasadny.

W konsekwencji powyższych rozważań, powództwo zostało oddalone.

Zarządzenie:

- odnotować;
- odpis wyroku z uzasadnieniem proszę doręczyć pełnomocnikowi strony powodowej;
- kal. 14 dni.